

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624010029
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Miková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2025:1624010029.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Veronikou Mikovou, v trestnej veci obžalovaného ml. A. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. augusta 2025, takto

rozhodol:

I. Obžalovaný:

ml. A. B. nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XXX, E.,

sa uznáva vinným, že

dňa 23.09.2022 v čase od 22.00 h do 24.00 h v Stupave na čerpacej stanici VOMS na adrese Hviezdoslavova č. 2008/165 začal bez predchádzajúceho konfliktu verbálne nadávať a urážať poškodeného B. F., ktorému povedal: „to si ty, čo som ťa pred pol rokom rozjebal pred L-barom“, následne ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udrel zovretou dlaňou v päšť do oblasti hlavy, načo poškodený začal pred ním ustupovať, pričom sa potkol a spadol na zem, kde ho začal kopať do oblasti chrbta a udierať do hornej časti tela,

t e d a

dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom slovne a fyzicky výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 117 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 54 Trestného zákona, na trest povinnej práce vo výmere 100 (sto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu vo svojom voľnom čase.

II. Obžalovaný

ml. A. B. nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XXX, E.,

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodzuje

spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 11. januára 2024, č. 1Pv 318/22/1106-26, právne kvalifikovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

následne dňa 24.09.2022 v čase od 00.00 h do 02.10 h v Stupave na poľnej ceste, v blízkosti uvedenej čerpacej stanice, s GPS súradnicami: 48,25626°S, 17,03024°V, inicioval presne nezisteným spôsobom požiar tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Škoda Fabia s ev. číslom C. E., striebornej metalízy s VIN:G., v dôsledku čoho došlo k totálnemu zhoreniu uvedeného motorového vozidla, čím poškodenému B. F., trvale bytom C. XXX spôsobil škodu vo výške 1.080,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného B. F., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 11.01.2024 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 11.01.2024, č. 1 Pv 318/22/1106, na obžalovaného mladistvého A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 23.09.2022 v čase od 22.00 h do 24.00 h v Stupave ma čerpacej stanici VOMS na adrese Hviezdoslavova č. 2008/165 začal bez predchádzajúceho konfliktu verbálne nadávať a urážať poškodeného B. F., ktorému povedal: „to si ty, čo som ťa pred pol rokom rozjebal pred L-barom“, následne ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udrel zovretou dlaňou v päšť do oblasti hlavy, načo poškodený začal pred ním ustupovať, pričom sa potkol a spadol na zem, kde ho začal kopať do oblasti chrbta a udierať do hornej časti tela, následne dňa 24.09.2022 v čase od 00.00 h do 02.10 h v Stupave na poľnej ceste, v blízkosti uvedenej čerpacej stanice, s GPS súradnicami: 48,25626°S, 17,03024°V, inicioval presne nezisteným spôsobom požiar tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Škoda Fabia s ev. číslom C. E., striebornej metalízy s VIN:G., v dôsledku čoho došlo k totálnemu zhoreniu uvedeného motorového vozidla, čím poškodenému B. F., trvale bytom C. XXX spôsobil škodu vo výške 1.080,- Eur.

Rozsudkom zo dňa 11.11.2024, sp.zn. 1T/5/2024, tunajší súd uznal obžalovaného ml. A. B. vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a uložil mu trest povinnej práce vo výmere 60 hodín.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave uznesením z 29.04.2025, sp. zn. 3To/26/2025, zrušil rozsudok prvostupňového súdu v predmetnej veci a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejedal a rozhodol.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rámci ktorého vypočul obžalovaného ml. A. B., svedka-poškodeného B. F. a svedkov C. C., H. I., J. K., D. L., F. K., M. H. a C. E., oboznámil obsah CD

nosičov č.l. 55, 76, súd ďalej oboznámil podstatné listinné dôkazy predovšetkým zápisnicu o obhliadke miesta požiaru vozidla č. l. 54, spis OR PZ Malacky č. ORP-R-3525/MA-OPP3-2022 č. l. 63-72, zápisnicu o vydaní veci č. l. 77, evidenčnú kartu vozidla č. l. 78, protokol k oceneniu jazdeného automobilu č. l. 80, internetové lustrácie predmetov 82-83, zápisnicu o konfrontácii č.l. 10, aktualizovaný odpis registra trestov a centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa k spáchaniu skutku v časti výtržníctva priznáva a svoje konanie ľutuje. Ďalej uviedol, že predmetný deň sa stretol s kamarátmi a boli vonku. Dátum si už presne nepamätal, okolo 22.00 hod. sa stretol s C. C., išli spolu na čerpaciu stanicu, kde si kúpili alkohol a následne ho popíjali. On pil trochu menej a C. C. o niečo viac. Následne prišli na čerpaciu stanicu aj poškodený a H. I., ktorí si tiež na čerpacej stanici kúpili alkohol a popíjali spolu s nimi. Asi po hodine sa s poškodeným začali hádať, mal pocit, že hádka začala z dôvodu vulgarizmov, ktoré vyslovil poškodený vo vzťahu k jeho matke. On následne poškodeného asi 5 x kopol do chrbta a asi 9 x ho udrel do hlavy, poškodený následne išiel do vnútra čerpacej stanice a sadol si tam, keďže tento následne nechcel čerpaciu stanicu opustiť prišli preňho policajti a z miesta ho zobrali. Počas toho ako poškodeného bil poškodenému z vrecka vypadli kľúče. Následne prišla na čerpaciu stanicu nejaká pani, ktorá mu nájdené kľúče aj doklady podala. On potom išiel za roh pumpy a z vodičského preukazu zistil, že tieto doklady a kľúče patria poškodenému. Následne tieto odovzdal H. I.. Neskôr s C. išli preč z čerpacej stanice pričom tento ho zaviedol k autu poškodeného, ktoré bolo odparkované asi 30 metrov od čerpacej stanice na poľnej ceste. C. chcel motorové vozidlo otvoriť avšak povedal mu, že už kľúč nemá a dal ho H. I.. Braňo následne rozbil okno na motorovom vozidle a to okno pri sedadle spolujazdca. Následne C. otvoril dvere na motorovom vozidle z vozidla zobral reflexnú vestu, túto zapálil a hodil naspäť do motorového vozidla. Následne chvíľu pozerali ako motorové vozidlo horí, potom z miesta odišli. K autu prišli hasiči, oni sa rozhodli obísť pole a vrátiť sa naspäť k motorovému vozidlu. Potom odprevadil C. domov a on sám následne išiel domov. Na otázku, v akej polohe bol poškodený keď ho udieral uviedol, že zo začiatku poškodenému dal asi 4 údery, z toho možno jeden krátko trafil. Tento sa následne potkol a spadol na zem. Ako ležal, kopol ho asi 5-krát nohou, potom k nemu prišiel a začal ho udierať do hlavy asi 10-krát. Na otázku, akým spôsobom došlo k zapáleniu reflexnej vesty uviedol, že C. C. reflexnú vestu zapálil zapalovačom, potom čo reflexnú vestu zapálil, keďže táto bola z plastu začala z nej kvapkať tekutina a vestu následne položil na šoférove sedadlo, pričom potom to už netrvalo dlho a celé motorové vozidlo začalo horieť. Na otázku, ako C. C. položil zapálenú reflexnú vestu na sedadlo uviedol, že vestu položil na sedadlo cez dvere na mieste šoféra, ktoré boli otvorené. Po tom čo na sedadlo položil vestu dvere zavrel. C. C. najprv rozbil okno na dverách vodiča a tak ich následne otvoril. Rozbité okno bolo na dverách vodiča. Na otázku obhajcu obžalovaný uviedol, že v súčasnosti je zamestnaný v spoločnosti N. O., v ktorej pracuje asi 10 mesiacov. Jeho čistý príjem je 1.100,- eur mesačne. Súhlasil by s prípadným uložením trestu povinnej práce. Potom, čo začalo motorové vozidlo horieť na miesto došli asi po 2 minútach hasiči, on s C. sa rozhodli miesto obísť po poľnej ceste, prešli sa, pričom sa nikde nezastavovali a vrátili sa k motorovému vozidlu, aby to nebolo podozrivé. Následne už išli domov a on sa ešte zastavil po ceste ešte u C., ktorý mu povedal, že to nemá nikomu hovoriť. Následne išiel domov, v tom čase bol ešte opitý.

Svedok – poškodený B. F. vypovedal, že k incidentu v septembri došlo tak, že spolu s H. I. išli von, išli na pumpu kde si kúpili fľašu vodky a chceli si vypiť. Na pumpe stretli aj obžalovaného, ktorý tam bol ešte s jednou osobou, ktorú nepoznal. Obžalovaný si od neho požičal mobilný telefón. Po tom, čo ho chcel vrátiť sa strhla bitka. Ďalšie si už veľmi nepamätal. Vedel iba, že chcel naspäť jeho mobil. Obžalovaný mu ho nechcel vrátiť, napadol ho, následne padol na zem, kde ho potom ďalej kopal. Následne išiel do vnútra čerpacej stanice a nechcel ísť von. Potom si už len útržkovito pamätal, že prišli policajti a taxík, ktorý ho odviezol domov. Na druhý deň sa dozvedel, že motorové vozidlo Škoda Fabia, ktoré užíval a bolo odparkované neďaleko čerpacej stanice v noci zhorelo. Kľúče od tohto motorového vozidla mu následne odovzdal I.. Predmetné motorové vozidlo bolo písané na jeho bývalú priateľku. Nevedel sa vyjadriť, ako došlo k podpáleniu motorového vozidla. Na otázku, či obžalovaný počas ich stretnutia na čerpacej stanici niečo hovoril uviedol, že sa všetci rozprávali pri stolíku na čerpacej stanici, nepamätal si však už presne kto čo hovoril. Obžalovaný ho napadol takým spôsobom, že ho boxoval a kopal do celého tela pričom, on ležal pokrčený na zemi. Motorové vozidlo bolo zhorené do tla. V motorovom vozidle sa nachádzali aj všetky doklady od vozidla a všetko toto zhorelo. Z auta zostala len jedna ŠPZ-tka. Po tom ako auto zhorelo sa išiel informovať na čerpaciu stanicu, či tam nemajú jeho dva telefóny a peňaženku, ktorú tiež nevedel nájsť, ale tieto na pumpe neboli. Následne zavolať odťahovú službu a nechal auto z miesta odviezť, avšak nevie ho do dnešného dňa vyradiť z evidencie. Pred týmto incidentom sa stretol

s obžalovaným ešte pri jednej príležitosti a to na diskotéke v L bare s tým, že aj pri tejto príležitosti došlo k potýčke, kedy bol napadnutý, nevedel však uviesť kto presne ho napadol, keďže vtedy tam bolo prítomných viacero osôb, tieto boli mladšie a on ich nepoznal. Na mieste bola vtedy aj pani H.. Iný osobný kontakt s obžalovaným nemal. Vlastníkom zhoreného motorového vozidla bola jeho bývalá priateľka, on motorové vozidlo iba užíval.

Svedok H. I. vypovedal, že čo sa týka incidentu zo septembra 2022, veľa si toho už nepamätá. S poškodeným prišli na benzínku, na ktorej boli nejaký chalani, teraz už vie že jeden z nich bol aj obžalovaný. Na benzínke si kúpili pitie a pili. Obžalovaný s poškodeným sa následne začali biť, ale k okolnostiam bitky sa vyjadriť nevedel. On videl, až keď poškodený už bol na zemi. Po tom, čo došlo k tejto bitke ďalej pili, prišla polícia a následne poškodenému zavolať taxík a poslal ho v taxíku domov. Na čerpaciu stanicu došiel spolu s poškodeným na motorovom vozidle, ktoré odparkovali na poľnej ceste pred čerpacou stanicou. Nevedel sa vyjadriť či sa obžalovaný s poškodeným o niečom rozprávali. Po tom, čo išiel poškodený domov zostal na čerpacej stanici a ďalej pil. Potom sa už nič také nedialo, až neskôr prišiel niekto a hovoril že horí auto. On si však nevšimol nič podozrivé. Ani pri aute nevidel žiadnu podozrivú osobu. Taktiež nevedel špecifikovať kto zakričal, že auto horí. Nebol to nikto jemu známy, pričom v tom čase bol aj opitý. Na ďalší deň ho vyhľadal poškodený a on mu odovzdal kľúče od zhoreného motorového vozidla. Nevedel presne uviesť, ako sa tieto kľúče ku nemu dostali. Boli padnuté na pumpe. Poškodený mu iba povedal, že zhorené motorové vozidlo riešia policajti, nič iné k tejto udalosti nepočul. Po tom, čo ho niekto upozornil na to, že motorové vozidlo horí sa išiel k motorovému vozidlu aj bližšie pozrieť, pričom na mieste už boli hasiči alebo policajti a bolo tam veľmi veľa osôb. Tieto osoby nevedel identifikovať. S obžalovaným sa v ten deň už nestretol a ani ho pri horiacom motorovom vozidle nevidel. Následne ešte išiel do Stupavy do centra, kde bol vonku s kamarátom a pokračovali v pití.

Svedok C. C. vypovedal, že z incidentu so septembra 2022 si pamätá, iba príchod na pumpu. Na čerpaciu stanicu došiel spolu s obžalovaným peši. Potom sa pilo a ďalej si veľmi nič nepamätal. Na čerpacej stanici strelil svedka, ktorý bol vypovedať pred ním (pozn. H. I.) a bol tam ešte B.. Nič také medzi nimi nebolo. Rozprávali sa a pili. Následne sa udiala bitka pred pumpou, ktorej bol účastný obžalovaný a poškodený. Nepamätal si už presne ako bitka prebiehala a taktiež sa nevedel vyjadriť, čo sa stalo. Z pumpy následne išiel asi domov (býva asi 5 minút peši od pumpy). Keď došiel domov išiel asi spať, ale už si to veľmi nepamätal. Nevedel presne uviesť, kam obžalovaný išiel keď odchádzali s čerpacej stanice. Išiel takým smerom, že sa mohol dostať aj domov. Nepamätal si, či pri horiacom aute o niečom rozprávali. Počas potýčky obžalovaného s poškodeným, obžalovaný asi niečo kričal ale nevedel uviesť nič konkrétne. Nemal vedomosť o tom, kto zapálil motorové vozidlo. Na otázku, či pozná osobu, ktorá podpálila vozidlo poškodeného uviedol, že túto nepozná. Na otázku, či sa nachádzal pri vozidle pred tým, ako začalo horieť uviedol, že nie. Na otázku, či poškodil to vozidlo akýmkoľvek spôsobom uviedol, že nie. Na otázku, či mu povedal obžalovaný prečo začalo horieť motorové vozidlo uviedol, že nie na nič také si nespomínal. Na otázku prečo pred začatím trestného stíhania uviedol okolnosti, ktoré už ďalej odmietol uviesť uviedol, že tohto si nie je vedomí. Na otázku, či ho niekto kontaktoval po vznesení obvinenia uviedol, že nie. Na otázku, či ho niekto navádzal na inú výpoveď uviedol, že nie. Na otázku či to bol on, čo podpálil to auto uviedol, že nie. Nepamätal si čím obžalovaný odôvodnil to, že v noci opäť k nemu prišiel domov. Bol opitý a naozaj si nepamätal o čom sa rozprávali. Na otázku, či vie o tom, kto podpálil to auto, uviedol, že nevie a nebol to on. V ten večer spolu s obžalovaným pred príchodom na čerpaciu stanicu vypili jednu fľašu vodky v parku a následne pokračovali v pití aj na čerpacej stanici, kde vypili pravdepodobne aj ďalšiu fľašu vodky. V ten deň mohol vypiť približne jednu fľašu vodky – 0,7 l.

V čítanej výpovedi z prípravného konania svedok C. C. vypovedal, že z boku pumpy pri stolíku si sadli a túto fľašu pili. Boli tam iba oni dvaja (pozn. on a obžalovaný). Cca po pol až 3 hodine tam prišiel H., ktorého priezvisko nevedel, spolu s nejakým chalanom, ktorý sa im potom predstavil, že sa volá B.. Oni si na pumpe tiež kúpili nejaký alkohol, nevedel aký, tiež tuším aj cigarety. Pozdravili sa a dali sa s nimi do reči. Potom spolu stáli pred pumpou, pri okienku. Tu sa rozprávali a pili alkohol, ktorý si kúpili. Po nejakom čase tam začali slovné potýčky medzi A. a B.. Konkrétne sa tam doťahovali, kto má väčšiu silu, išlo o také detské doťahovanie, nepočul, že by niekto z nich dvoch urazil niekoho druhého. Toto doťahovanie vyústilo k tomu, že už sa začali biť. On stál pri koši, rozprával sa s H. a nato zbadal, že sa A. s B. bijú. Kto bitku začal, uviesť nevedel. Následne videl, ako B. cúval, nechcel sa biť s A., pri cúvaní sa potkol a padol na zem. Ako bol B. na zemi, A. ho udrhel rukou, tak sa na neho zvalil. Čo on videl, tak A. B. nohami nekopal. A. mal dosť veľa vypité, nebolo mu rozumieť, čo vykrikuje, išlo o také „tápanie“. B. vtedy nepočul rozprávať. Okolo pol noci, možno aj neskôr, on mal už vybitý telefón a s A. išli pešo

naspäť do Stupavy. Išli po hlavnej ceste do Stupavy a následne pri pomníku išli po chodníku do Stupavy. On išiel domov, A. sa pri Faladre od neho oddelil. Počas cesty sa nerozprávali, bol v štádiu opitosti takže chcel ísť domov. Prišiel domov. A. nevedel, kam išiel, on býva na inej strane Stupavy, než sa vybral. Nepovedal mu, kam ide. Po 15 - 20 minútach, čo bol doma, mu A. zvonil na domáci zvonček, zobudil jeho rodičov, o tretej či štvrtjej ráno, u nich sa dohodli, že ide s ním ešte na chvíľu von. Išli znova na pumpu, tou istou cestou - po chodníku a po hlavnej, on si kúpil cigarety, A. si kúpil bagetu a nejakú malinovku. Po ceste na predmetnú pumpu videli, ako idú okolo nich hasiči. Z pumpy videli niečo horieť na bočnej ceste cca 10 -20 metrov, je to poľná cesta, ktorá vedie tiež do Stupavy, vyjde sa za školskou halou. Keď na pumpu znova prišli, bol tam ešte H., B. si nevšimol, či tam bol. On s A. a H. šli k horiacej, nemal vedomosť, aký predmet by tam mohol horieť. Prišli k tomu, nevedel stále čo horí. Videl hasičov. Keď to hasiči uhasili, bolo vidieť, že horelo auto, už sa tam nachádzala len kostra z auta. H. tam ostal, rozprával s policajtmí a on s A. išli po hlavnej smerom do Stupavy. Bol A. odprevadiť na zastávku Stupava-Mást, tam sa pozdravili a išiel rovno domov. Počas cesty, kedy išli ešte raz na čerpaciu stanicu, mu A. niečo mrmlal, nerozumel mu nič.

Svedkyňa D. L. vypovedala, že čo sa týka incidentu zo septembra 2022, išla si po práci na čerpaciu stanicu kúpiť cigarety. Počas toho ako vchádzala dovnútra na zemi našla spadnutý zväzok kľúčov. Obžalovaný jej povedal, že sú tieto kľúče jeho, tak mu ich podala. Jedna osoba sa nachádzala vnútri čerpacej stanice a táto bola vystrašená. Preto mu ponúkla, že ho odvezie domov. Keďže však na ňu nereagoval, kúpila si cigarety a odišla. Na otázku, ako vyzerali kľúče uviedla, že nevie, bol to zväzok kľúčov. Na čerpaciu stanicu sa v ten večer už nevrátila.

Svedok J. K. vypovedal, že v ten deň išiel okolo 23.00 hod. z práce na pumpu. Presný čas si už nepamätal, keďže je to 2 roky dozadu. Išiel smerom zo Stupavy na pumpu, pričom v blízkosti poľnej cesty zbadal oheň a následne zistil, že horí auto. Následne zavolať 158, potom prišli policajti a hasiči. Po tom, čo zbadal horieť motorové vozidlo na poľnej ceste videl aj svetlo, ale ľudí nevidel. On v podstate na miesto došiel až po tom, čo bolo motorové vozidlo podpálené. Nevidel, kto ho podpálil. Pokiaľ uviedol, že na miesto následne došli aj tri iné osoby uviedol, že to boli osoby C., „P.“ a tretieho nepoznal. Títo prišli približne 5-10 minút po tom, čo zavolať políciu. Nevedel uviesť, o čom sa tieto osoby rozprávali, neboli tak blízko pri ňom. Bolo však zrejmé, že majú vypité. Tieto osoby prišli smerom od Stupavy. Tretiu osobu síce nepoznal, ale keď videl obžalovaného v pojednávacej miestnosti vedel identifikovať, že to bol on.

Svedkyňa F. K. vypovedala, že čo sa týka incidentu zo septembra 2022 vtedy mala nočnú na čerpacej stanici. Večer došli na pumpu dvaja muži, ktorých v tom čase nepoznala. A následne došli dvaja ďalší. Jedného z nich poznala (H. I.) a ten druhý bol B.. Títo 4 na pumpe popíjali, pričom I. prišiel aj dovnútra čerpacej stanice a kúpil fľašu. Následne sa vonku začal niekto biť a poškodený potom prišiel do vnútra s tým, že sa bijú a že sa bojí. I. ho po nejakom momente aj vytiahol von, no keďže sa poškodený bál, znovu prišiel do vnútra čerpacej stanice. Následne policajti vyviedli poškodeného von z čerpacej stanice dali ho do taxíka, ktorý ho už potom odviezol. Potom sa po boku pumpy vrátil na čerpaciu stanicu C. a obžalovaný a títo jej povedali : „teta niečo horí“. Ona to v tej dobe neriešila, myslela si iba že iba niekto niečo páli, až následne o 04.30 hod za ňou prišla kriminálka, že zhorelo auto. Na otázku, kto koho bil resp. kto sa s kým bil uviedla, že ona sa veľmi do tej bitky nestarala iba chvíľu videla, ako sa bil obžalovaný s poškodeným, resp. ako obžalovaný kopal poškodeného ležiaceho na zemi. Bili sa vonku pod oknom. To v podstate zodpovedá aj kamerovému záznamu z čerpacej stanice. Poškodený následne došiel do vnútra čerpacej stanice, hovoril, že sa bojí a že on von nejde. Nevedela však konkrétne uviesť koho sa bál. Pri tom ako ležal poškodený na zemi mu pravdepodobne vypadol aj zväzok kľúčov. Pani, ktorá kľúče našla ich následne podala obžalovanému, lebo asi nevedela komu patria. Na druhý deň prišiel na čerpaciu stanicu poškodený s rodičmi, ona sa im však nevedela vyjadriť k podrobnostiam zapálenia motorového vozidla, keďže ani nevedela, že poškodený na miesto došiel autom. Nemala vedomosť o tom, že by sa nejaká osoba vyjadřila, že by chcela motorové vozidlo podpáliť.

Svedok C. E. vypovedal, že pracuje ako taxikár. V ten večer si išiel dať na čerpaciu stanicu kávu. Na čerpacej stanici videl obžalovaného, poškodeného a ďalšie dve osoby. Z časti videl, že tam medzi nimi boli nejaké nehody. Videl partiu opitých ľudí, ktorí mali nejaké spory. Avšak nevidel všetko, keďže v ten večer odbiehal na výjazdy. Poškodený bol veľmi opitý, vošiel do budovy čerpacej stanice, nechcel odtiaľ odísť, pričom povedal že ho bijú. Nevedel uviesť presne koho konkrétne sa bál. Predavačka na čerpacej stanici potrebovala urobiť uzávierku, poškodený odtiaľ nechcel odísť, preto bola viac krát volaná aj policajná hliadka, aby ho zo stanice vyviedli. On následne viezol poškodeného do C. a keď sa vracal

naspäť smerom k čerpacej stanici videl horiace motorové vozidlo. Pri vozidle videl dve osoby. On autom iba prechádzal, tieto osoby iba zazrel, mohlo by sa jednať o obžalovaného a pána C.. V tomto čase na mieste ešte neboli policajti a hasiči. Tieto dve osoby som videl kráčať smerom od horiaceho auta k čerpacej stanici.

Svedkyňa M. H. vypovedala, že čo sa týka vlastníckych vzťahov k motorovému vozidlu Škoda Fabia evidenčné číslo: C., po vzájomnej dohode s ex-priateľom bolo toto motorové vozidlo evidované na jej osobu. Motorové vozidlo však užíval poškodený- B. F.. Ona osobne nemala vedomosť o tom ako došlo k poškodeniu vozidla. Po rozchode s poškodeným chceli vozidlo prepísať na jeho osobu, ale už to nestihli. Nevedela uviesť, čo je momentálne s motorovým vozidlom.

Zo zápisnice o obhliadke miesta požiaru vozidla s fotodokumentáciou z 24.09.2022 vyplýva, že miesto činu sa nachádza za mestom Stupava v smere na Záhorskú Bystricu, cca po 100 m vľavo na poľnej ceste, tesne pred ČS VOMS, cca. po 50 m sa na poľnej ceste nachádzalo zhorené motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, EČV: C., vozidlo bolo v čase obhliadky kompletne zhorené, interiér ako ja exteriér vozidla.

Z evidenčnej karty vozidla Škoda Fabia 6Y, EČV: C. vyplýva, že vlastníkom tohto vozidla je M. H..

Z kamerových záznamov z čerpacej stanice VOMS v Stupave z 23.09.2022 vyplýva že dňa 23.09.2022 v čase od 22.00 h do 24.00 h v Stupave ma čerpacej stanici VOMS na adrese Hviezdoslavova č. 2008/165 obžalovaný poškodeného B. F., fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udrel zovretou dlaňou v päšť do oblasti hlavy, načo poškodený začal pred ním ustupovať, pričom sa potkol a spadol na zem, kde ho začal kopať do oblasti chrbta a udierať do hornej časti tela. Z kamerových záznamov zároveň vyplýva, že poškodený následne vošiel do vnútra budovy čerpacej stanice a odmietal vyjsť von. Zákazníčka čerpacej stanice D. L. odovzdala následne kľúče od motorového vozidla poškodeného obžalovanému. Na základe takto vykonaného dokazovania a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutky uvedené v obžalobe prokurátora sa stali a naplňajú všetky zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, sporné bolo iba to, či skutok v časti zničenia motorového vozidla spáchal obžalovaný.

K výroku v bode I. rozsudku

Aj napriek tomu, že prokurátor v podanej obžalobe skutkovú vetu formuloval tak, že formálne neoddelil konania obžalovaného, zo skutkovej vety vyplýva, že opisuje dve konania a tiež dva rozličné trestnoprávne následky, t. j. že ide o dva trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu. Súd preto v zmysle záverov Krajského súdu v Bratislave z uznesenia zo dňa 29.04.2025, sp.zn. 3To/26/2025 a vzhľadom na vykonané dokazovanie rozhodoval o každom zo skutkov uvedených v obžalobe samostatne.

Pokiaľ ide o výrok v bode I. rozsudku o vine a právnej kvalifikácii, súd v prvom rade konštatuje, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že dňa 23.09.2022 v čase od 22.00 h do 24.00 h v Stupave ma čerpacej stanici VOMS na adrese Hviezdoslavova č. 2008/165 začal bez predchádzajúceho konfliktu obžalovaný verbálne nadávať a urážať poškodeného B. F., ktorému povedal: „to si ty, čo som ťa pred pol rokom rozjebal pred L-barom“, následne ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho udrel zovretou dlaňou v päšť do oblasti hlavy, načo poškodený začal pred ním ustupovať, pričom sa potkol a spadol na zem, kde ho začal kopať do oblasti chrbta a udierať do hornej časti tela. Samotný obžalovaný sa k spáchaniu tejto časti skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Vo svojej výpovedi priznal, že sa s poškodeným začali hádať a on následne poškodeného asi 5-krát kopol do chrbta a asi 9-krát ho udrel do hlavy. Zo začiatku poškodenému dal asi 4 údery, z toho možno jedenkrát trafil. Poškodený sa následne potkol a spadol na zem. Ako ležal, kopol ho asi 5-krát nohou, potom k nemu prišiel a začal ho udierať do hlavy asi 10-krát. O pravdivosti priznania obžalovaného svedčí aj výpoveď poškodeného B. F., ktorý ešte v prípravnom konaní vypovedal, že keď prišiel za obžalovaným, C. a I. z vnútra čerpacej stanice obžalovaný mu povedal: „to je ten, ktorého som zbil pred L-barom?“ Obžalovaný si od neho následne požičal mobilný telefón. Po tom, čo ho chcel vrátiť sa strhla bitka. Obžalovaný ho napadol, následne padol na zem, kde ho potom ďalej kopal. Obžalovaný ho napadol takým spôsobom, že ho boxoval a kopal do celého tela pričom, on ležal pokrčený na zemi. To, že došlo k potýčke medzi obžalovaným

a poškodeným vyplýva aj z výpovede svedkov H. I. a C. C., ako aj z kamerových záznamov z miesta činu, na ktorých je jednoznačne vidieť ako obžalovaný fyzicky napáda poškodeného, ktorý sa útoku ležiac ma zemi bráni.

Trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú ale výtržníctvom ohrozované aj ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť, morálka, dôstojnosť ľudí a pod. Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok, pričom je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia. Je to na rozdiel od hrubej neslušnosti spravidla fyzické alebo psychické násilie, ktoré je namierené proti osobám i veciam. Ide o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Bolo nepochybne preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý ako prvý fyzicky zaútočil na poškodeného. Konanie obžalovaného nepochybne spočívalo vo fyzicky násilnom agresívnom prejave, ktorý vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia (tu konkrétne vo vzťahu k osobe poškodeného), možno ho hodnotiť ako dostatočne závažné konanie na to, aby narušilo verejný pokoj a poriadok a zároveň sa udialo na mieste prístupnom verejnosti (čerpacia stanica). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že samotnému útoku zo strany obžalovaného predchádzala slovná komunikácia poškodeného s obžalovaným. Obžalovaný na poškodeného bezdôvodne zaútočil tak, že ho udrhel päšťou ruky do oblasti hlavy, ktorý po tomto údere spadol na zem, kde obžalovaný v útoku voči poškodenému pokračoval tak, že ho začal kopať do oblasti chrbta a udierať do hornej časti tela.

Na základe všetkých uvedených skutočností, mal súd u obžalovaného za preukázané naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Trestného zákona. Pokiaľ ide o zavinenie, s poukazom na popis skutku a všetky zistené skutočnosti uvedené v odôvodnení tohto rozsudku, je možné bez najmenších pochybností uzavrieť, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Na základe uvedeného súd obžalovaného uznal v bode I. rozsudku vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

K výroku v bode II. rozsudku

Sporné bolo, či obžalovaný následne dňa 24.09.2022 v čase od 00.00 h do 02.10 h v Stupave na poľnej ceste, v blízkosti uvedenej čerpaciej stanice, s GPS súradnicami: 48,25626°S, 17,03024°V, inicioval presne nezisteným spôsobom požiar tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Škoda Fabia s ev. číslom C. E., striebornej metalízy s VIN:G.. Obžalovaný spáchanie skutku v tejto časti poprel a uviedol, že C. C. ho zaviedol k autu poškodeného, ktoré bolo odparkované asi 30 metrov od čerpaciej stanice na poľnej ceste. C. následne rozbil okno na motorovom vozidle, otvoril dvere na motorovom vozidle, z vozidla zobral reflexnú vestu, túto zapálil a hodil naspäť do motorového vozidla. Následne chvíľu pozerali ako motorové vozidlo horí, potom z miesta odišli.

Trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Objektom tohto trestného činu je ochrana vlastníckeho práva a majetku. Cudzou vecou sa rozumie vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa malou škodou rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- eur. Trestný čin poškodzovania cudzej veci je úmyselným trestným činom, ktorý má v prvom odseku charakter prečinu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že bola naplnená objektívna stránka trestného činu v zmysle § 245 ods. 1 Trestného zákona, keď páchatel' spôsobil požiar motorového vozidla zn. Škoda Fabia, v dôsledku čoho došlo k totálnemu zhoreniu uvedeného motorového vozidla, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 1.080,- Eur.

Súd má za to, že vykonanými dôkazmi sa nepodarilo preukázať, že skutok spáchal práve obžalovaný. Nikto z vypočutých svedkov nevedel s určitosťou uviesť, kto konkrétne spôsobil požiar motorového

vozidla Škoda Fabia EČV: C. XXXXX, resp. že by sa obžalovaný na zapálenie vozidla nejakým spôsobom podieľal, či ho inicioval (ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby). Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že kľúče od zhoreného motorového vozidla mu na druhý deň odovzdal svedok I.. Nevedel sa vyjadriť, ako došlo k podpáleniu motorového vozidla. Svedok H. I. uviedol, že neskôr prišiel na čerpaciu stanicu niekto a hovoril že horí auto. On si však nevšimol nič podozrivé, ani pri aute nevidel žiadnu podozrivú osobu. Taktiež nevedel špecifikovať kto zakričal, že auto horí. Nebol to nikto jemu známi, pričom v tom čase bol aj opitý. Na ďalší deň ho vyhľadal poškodený a on mu odovzdal kľúče od zhoreného motorového vozidla. Nevedel presne uviesť, ako sa tieto kľúče ku nemu dostali. Boli padnuté na pumpu. Svedok C. C. uviedol, že nevie kto podpálil to auto, ale nebol to on. Udalosti z 24.09.2022 opísal tak, že okolo pol noci, možno aj neskôr išli s obžalovaným pešo naspäť do Stupavy. On išiel domov, A. sa pri Faladre od neho oddelil. Po 15 - 20 minútach, čo bol doma, mu A. zvonil na domáci zvonček o tretej či štvrtej ráno, u nich sa dohodli, že ide s ním ešte na chvíľu von. Išli znova na pumpu, tou istou cestou - po chodníku a po hlavnej. Po ceste na predmetnú pumpu videli, ako idú okolo nich hasiči. Z pumpy videli niečo horieť na bočnej ceste cca 10 -20 metrov, je to poľná cesta, ktorá vedie tiež do Stupavy. Prišli k tomu, nevedeli stále čo horí. Keď to hasiči uhasili, bolo vidieť, že horelo auto, už sa tam nachádzala len kostra z auta. H. tam ostal, rozprával s policajtmí a on s obžalovaným išli po hlavnej smerom do Stupavy. Bol obžalovaného odprevadiť na zastávku Stupava-Mást, tam sa pozdravili a išiel rovno domov. Svedkyňa D. L. uviedla, že na zemi čerpacej stanice našla spadnutý zväzok kľúčov. Obžalovaný jej povedal, že sú tieto kľúče jeho, tak mu ich podala. Svedok J. K. uviedol, že po tom, čo zbadal horieť motorové vozidlo na poľnej ceste videl aj svetlo, ale ľudí nevidel. On v podstate na miesto došiel až po tom, čo bolo motorové vozidlo podpálené. Nevidel, kto ho podpálil. Následne na miesto (približne 5-10 minút po tom, čo zavola políciu) došli aj tri iné osoby (C. C., H. I. a obžalovaný). Svedkyňa F. K. uviedla, že sa nevie vyjadriť k podrobnostiam zapálenia motorového vozidla, keďže ani nevedela, že poškodený na miesto došiel autom. Svedok C. E. uviedol, že keď išiel autom pri čerpacej stanici videl horiace motorové vozidlo. Pri vozidle videl dve osoby. On autom iba prechádzal, tieto osoby iba zazrel, mohlo by sa jednať o obžalovaného a pána C.. V tomto čase na mieste ešte neboli policajti a hasiči. Tieto dve osoby videl kráčať smerom od horiaceho auta k čerpacej stanici.

Z výpovede svedkov síce vyplýva, že obžalovaný a C. C. sa pravdepodobne nachádzali v blízkosti zapáleného motorového vozidla ešte pred príchodom záchranných zložiek a boli pri ňom videní spolu s H. I. po príchode hasičských vozidiel. Skutočnosť, že sa obžalovaný v čase skutku na tomto mieste nachádzal, však nesporeval ani samotný obžalovaný, ktorý uviedol, že bol pri tom ako motorové vozidlo podpálil C. C.. Odmietol však akúkoľvek spoluúčasť na zničení motorového vozidla. Z výpovede svedkov, resp. ostatného vykonaného dokazovania nijakým spôsobom nevyplýva, že by obžalovaný motorové vozidlo zapálil, zapálenie inicioval, alebo sa na zničení motorového vozidla nejakým spôsobom spolupodieľal. Ani svedok C., neoznačil obžalovaného ako páchatela. Z výpovede svedkov vyplýva, že pri horiacom motorovom vozidle videli minimálne dve osoby. Aj napriek tomu, že svedok C. poprel, že by bol pri zapálení motorového vozidla prítomný, vzhľadom na jeho meniace sa výpovede v priebehu trestného konania a skutočnosť, že počas výsluchu pred súdom si už na veľa okolností nepamätal nemožno vylúčiť, že to bol práve on kto motorové vozidlo podpálil. Z hľadiska vykonaného dokazovania tak nastala ohľadom toho, či podpálil motorové vozidlo C. C. situácia „tvrdenia proti tvrdeniu“. Dokazovanie, týkajúce sa viny C. C. zo žalovaného skutku však nebolo predmetom dokazovania v tomto konaní. Aj v prípade, že by sa verzia svedka C., že bol v čase zapálenia motorového vozidla doma, preukázala ako pravdivá, nebolo by možné vychádzať z toho, že motorové vozidlo zapálil práve obžalovaný. Žiaden zo svedkov neoznačil ako páchatela obžalovaného. Za takejto dôkaznej situácie, až dôkaznej núdze nebolo možné prijať záver o vine obžalovaného. V tomto smere súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru, ktorá konštatuje, že základné zásady trestného konania vyžadujú, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o vlastné konštrukcie skutkového deja, domnienky, indície, resp. aby vinu obžalovaných vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch. Tam, kde nemožno bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť takú, ktorá je pre obžalovaných priaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, je nutné s použitím zásady „in dubio pro reo“ rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Z dokazovania taktiež vyplynulo, že kľúče od motorového vozidla Škoda Fabia EČV: C. XXXXX našla na čerpacej stanici D. L., ktorá ich následne (ešte pred zhorením motorového vozidla) odovzdala obžalovanému. Obžalovaný ani túto skutočnosť nepopiera, pričom uvádzal, že on vzápätí kľúče

odovzdal H. I., H. I. a poškodený potvrdili, že ráno po požiari motorového vozidla boli kľúče od motorového vozidla u H. I., avšak vzhľadom na nadmernú konzumáciu alkoholu nevedeli uviesť, ako a kedy sa k nemu dostali. Z uvedeného nemožno vyvodiť záver, že by obžalovaný v čase požiaru motorového vozidla kľúčmi disponoval, a už vôbec nemožno vychádzať z toho, že by obžalovaný kľúče pri zapálení motorového vozidla použil.

Okrem výpovedí svedkov a samotného obžalovaného, z ktorých vyplýva, že sa obžalovaný v čase podpálenia motorového vozidla, resp. pred príchodom záchranných zložiek nachádzal v jeho blízkosti, neexistuje žiadny priamy, či nepriamy dôkaz usvedčujúci obžalovaného zo spáchania skutku v časti zničenia motorového vozidla, ktorý sa mu v prejednanom prípade kladie za vinu. Napriek početnému výsluchu svedkov sa v konaní vzhľadom na absenciu iných priamych dôkazov, nepodarilo s istotou preukázať totožnosť osoby, ktorá poškodila motorové vozidlo. V konaní neboli produkované žiadne dôkazy týkajúce sa príčiny vzniku požiaru motorového vozidla. Taktiež výpovede obžalovaného a svedkov C., F. a I., sú poznačené nadmernou konzumáciou alkoholu počas noci kedy došlo k požiari motorového vozidla. Svedkovia potvrdili, že 24.09.2024 boli v stave opitosti a na niektoré okolnosti si už nespomínali, resp. ich výpovede vykazovali rozpory. Na uznanie viny obžalovaného z trestného činu poškodzovania cudzej veci by boli nevyhnutne nutné ďalšie dôkazy, pretože uvedené dôkazy nespĺňajú také ne na kladené atribúty, aby len na ich základe ako na kľúčovom elemente bolo možné založiť vinu obžalovaného.

Pokiaľ prokurátorka uvádza, že podľa výpovede C. C. sa mal obžalovaný v čase horenia motorového vozidla poškodeného približne 15-20 minút zdržiavať vonku v dostupnej vzdialenosti čerpacej stanice, súd dodáva, že svedok C. nevedel uviesť čo konkrétne mal obžalovaný v tomto čase robiť. Výpoveď svedka C. C., ktorý si na okolnosti skutku v čase hlavného pojednávania už nepamätal a v prípravnom konaní vypovedal, že on išiel domov, obžalovaný ho odprevadil a po 15-20 minútach mu obžalovaný zazvonil doma a opätovne ho zavolať von, vyznievajú s poukazom na tvrdenie obžalovaného, že to bol práve svedok C., ktorý mal zapáliť motorové vozidlo, ako aj výpovede okoloidúcich svedkov, ktorí pri horiacom vozidle videli vždy najmenej dve osoby, účelovo a nepostačuje na jednoznačné preukázanie viny obžalovaného. Skutočnosť, že motív poškodiť vozidlo nemal svedok C., ale iba obžalovaný je iba domnienkou prokuratúry, pričom motív je iba fakultatívnym znakom subjektívnej stránky trestného činu.

Súd uzatvára, že v konaní pred súdom nebol produkovaný taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili uzavretú reťaz na usvedčenie obžalovaného mladistvého A. B. zo spáchania žalovaného skutku v časti zničenia motorového vozidla, resp. ktoré by inú alternatívu než vinu obžalovaného nepripustili. Vykonané dôkazy musia jednoznačne s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať tieto v prospech obžalovaného a nie naopak. Obhajoba obžalovaného v časti zničenia motorového vozidla tak nebola vykonanými dôkazmi vyvrátená. Preto súd obžalovaného v bode II. rozsudku podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 11. januára 2024, č. 1Pv 318/22/1106-26, právne kvalifikovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona oslobodil.

K výroku o treste a náhrade škody

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovaného mladistvého súd zároveň vychádzal z ustanovení § 97 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Z odpisu Registra trestov vyplýva, že obžalovaný nemá evidovaný záznam v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov mal súd preukázané, že u obžalovaného je evidovaný 1 záznam, keď mal dňa 21.07.2024 vzbudiť v Senici verejné pohoršenie, za čo bolo obžalovanému uložené napomenutie.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, a ktorý určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 364 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí nula až tri roky. Vzhľadom na to, že voči obžalovanému ml. A. B. sa trestné stíhanie viedlo ako proti mladistvému (§ 94 ods. 1 Trestného zákona), pri ukladaní trestu súd prichádzala do úvahy aplikácia § 117 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu, v danom prípade v rozpätí nula až 18 mesiacov.

Pri určovaní druhu a výmery trestu za tento skutok súd prihliadol na prirážajúce a poľahčujúce okolnosti. Obžalovanému poľahčovalo, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§36 písm. j/Trestného zákona) a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona). Súd u obžalovaného nezistil žiadne prirážajúce okolnosti.

Vzhľadom na osobu páchatel'a a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie a tiež zložky výchovnej nie je nutné ukladať trest odňatia slobody, a to ani podmienene odložený. Súd poukazuje najmä na osobu páchatel'a, ktorý je bezúhonnou doposiaľ netrestanou osobou ako aj na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku a úprimné oľutovanie. Obžalovaný sa po spáchaní trestného činu zaradil do pracovného života a v súčasnosti je riadne zamestnaný. Rozhodnutie o treste by malo byť tak zákonné ako aj spravodlivé, aby bolo pre páchatel'a jednak poučením a jednak, aby ho do budúcnosti odradilo od spáchania protiprávneho konania, zároveň však, aby nespôsobil neprimerané zásahy do života obžalovaného a aby minimalizoval vplyvy na jeho rodinu a blízke osoby. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Súd následne dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného mladistvého A. B. bude postačovať uloženie alternatívneho trestu, pričom najvhodnejším alternatívnym trestom je v danom prípade trest povinnej práce. Pre uloženie tohto trestu boli splnené všetky zákonné podmienky. Obžalovaný dal súhlas na jeho uloženie počas hlavného pojednávania a bol odsúdený za prečin, pri ktorom horná hranica trestnej sadzby neprevyšuje päť rokov (§ 54 Trestného zákona), pričom u obžalovaného súd nezistil dlhodobú práceneschopnosť alebo invaliditu (§ 55 ods. 2 Trestného zákona). Súd ukladal tento trest v rámci trestnej sadzby a za podmienok podľa § 111 Trestného zákona (pri uložení trestu povinnej práce nesmie horná hranica tohto trestu prevyšovať polovicu hornej hranice trestnej sadzby ustanovenej zákonom; trest povinnej práce nesmie vzhľadom na svoju povahu alebo okolnosti, za ktorých sa vykonáva, ohrozovať zdravie, bezpečnosť alebo mravný vývoj mladistvých) trest povinnej práce vo výmere 100 hodín. Za takýchto okolností sa javí uloženie trestu povinnej práce (ako alternatívneho trestu) ako vhodný prostriedok na nápravu obžalovaného, pretože tento bude musieť vo svojom voľnom čase vykonávať aj verejnoprospešné práce, avšak zároveň bude mať aj možnosť viesť riadny život a preukázať, že sa napravil. Výmera uloženého trestu je podľa názoru súdu dostačujúca na zabezpečenie nápravy obžalovaného a ochrany spoločnosti, a je rovnako dostačujúca na zabezpečenie účelu trestu.

Poškodený B. F. si v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas vo výške 1.500,- eur za poškodenie motorového vozidla. Vzhľadom na to, že súd obžalovaného spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky právne kvalifikovaného ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, v dôsledku ktorého došlo k totálnemu zhoreniu uvedeného motorového vozidla oslobodil, musel obligatórne (§ 288 ods. 3 Trestného poriadku) odkázať poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.